

BWM

Officiële verwijzing	Internationaal verdrag voor de controle en het beheer van ballastwater en sedimenten van schepen	
Officiële website	www.imo.org	
Relevante data	Document	13/02/2004
	Inwerkingtreding	8/09/2017
	Instemming door België	7/03/2016
	Instemming door Vlaanderen	12/01/2012
Beleidsniveau	Internationaal	
Type instrument	Verdrag	
Geografisch bereik	Wereldzeeën	
Internationaal aanspreekpunt	Internationale Maritieme Organisatie (IMO)	
Vlaams instemmingsdecreet	Decreet van 13 november 2015 houdende instemming met het Internationaal Verdrag voor de controle en het beheer van ballastwater en sedimenten van schepen, gedaan te Londen op 13 februari 2004	
Federale uitvoeringswet	Koninklijk besluit van 11 augustus 2017 ter uitvoering van het Internationaal Verdrag voor de controle en het beheer van ballastwater en sedimenten van schepen, gedaan te Londen op 13 februari 2004 en ter wijziging van het koninklijk besluit van 22 december 2010 betreffende havenstaatcontrole	

// abstract:

Het BWM-Verdrag stelt dat verdragspartijen een nationaal beleid, strategieën en programma's dienen te ontwikkelen voor ballastwaterbeheer in havens (bv. ontvangstfaciliteiten voor sedimenten) en wateren onder hun jurisdictie. Verdragspartijen dienen adequate havenontvangstvoorzieningen te voorzien voor sedimenten afkomstig uit ballasttanks.

De verdragsstaten dienen ook wetenschappelijk en technisch onderzoek naar ballastwaterbeheer en de monitoring naar de effecten ervan te bevorderen en te faciliteren. Deze zijn noodzakelijk om te voorkomen dat schadelijke niet-inheemse aquatische organismen via ballastwater en sedimenten verspreid worden. Het verdrag stelt dat deze onderzoeksresultaten beschikbaar moeten gesteld worden voor andere verdragspartijen. Verder omvat het verdrag ook bepalingen omtrent de beschikbaarheid van relevante informatie ten aanzien van overige verdragspartijen, de certificering van schepen, inbreuken en inspecties op de verdragsregels.

Om de introductie van niet-inheemse soorten via de ballasttanks van schepen tegen te gaan, verplicht deze conventie schepen om een schip-specifiek ballastwater- en sedimentbeheerplan op te stellen. Verder dienen schepen een internationaal ballastwaterbeheercertificaat aan boord te hebben en dient men alle ballastoperaties bij te houden in een ballastwaterrapportageboek. Het beheer van het ballastwater dient te gebeuren volgens standaardprocedures. Een ander element in de conventie betreft ballastwateruitwisseling op zee, die bij voorkeur voorbij de 200 zeemijl van het vasteland moet plaatsvinden. Indien dit onmogelijk blijkt, moet de uitwisseling van ballastwater in ieder geval verder dan 50 zeemijl uit de kust plaatsvinden en dit in water van minstens 200 meter diep. In afwachting van de ratificatie van dit verdrag raadt *OSPAR* (p.41) aan om bepaalde maatregelen met betrekking tot het ballastwater van schepen reeds op een vrijwillige basis na te leven. Voorafgaand aan het BWM-Verdrag gaf de IMO-resolutie uit 1997 (A.868(20)) richtlijnen voor de controle en behandeling van ballastwater teneinde de overdracht van schadelijke organismen te beperken.